

Ens visita el 26 de novembre 2019

Josep Maria Conill per parlar de *Centpeus i altres contes*

L'AUTOR:

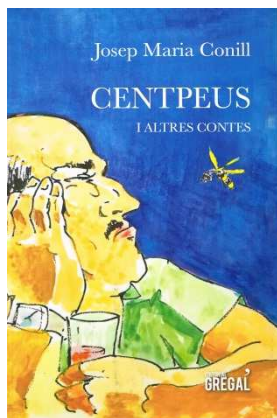
Il·lustració de: Josep Maria Aupí Miró (1943-2019)

Josep Maria Conill i Bayona neix a Olot l'any 1943. Exerceix la seva activitat professional com enginyer industrial en tres empreses al llarg de nou anys. I, fins a la jubilació, com a tècnic municipal a l'Ajuntament de Barcelona. En aquesta institució, al voltant dels seus 50 anys, té l'oportunitat d'accedir als cursos bàsics de llengua catalana impartits per Normalització Lingüística. També assisteix a tres cursos de "conte" i a altres tres de "novel·la" a l'Escola d'Espectura de l'Ateneu barcelonès. Gràcies a aquesta tardana formació literària, es veu en cor d'escriure contes i de participar en algun concurs.

El 93 li resulta un any literàriament afortunat ja que guanya el premi Joan Amades de la ciutat de Gurb amb el conte La inconsciència negra d'en Little John. Un altre premi en una agrupació escolta (publicat posteriorment en la revista "La Municipal") per La tercera pota de la llibertat. I un tercer que assegura haver estat el que més l'ha motivat per a continuar escrivint: el 1er premi de prosa de Corbera de Llobregat amb La cuina econòmica.

L'any 2009 l'Editorial Montflorit li publica una novel·la costumista inspirada en l'extingit Ball Pla de la festa major d'Olot: *El ball de gala*. I al 2017 l'Editorial Gregal el llibre de contes per a adults: *Centpeus i altres contes*.

L'OBRA:

Centpeus és un recull de contes per adults. El personatge principal dels quals és en Josep Maria, acompanyat sempre d'amics, pares, oncles i d'una manera especial, de la seva dona, la Patrícia.

Per fer-ne un tastet

Reproduïm a continuació l'inci d'un dels contes del llibre. Es titula: *Ella tampoc s'ho mereixia*

Al migdia d'un diumenge d'estiu, assegut vora una tauleta al jardí de casa seva, en Tonet s'havia endormiscat tot prenent el vermut. Fa de mal dir, però pensaria que a causa de la calor.

De seguida va sobrevolar-li un insecte, del qual se'n podia esperar un atac bèl·lic.

De lluny estant, vaig decidir observar amb atenció la maniobra invasiva de qui ja havia identificat com a una abella. Vaig continuar atent als seus moviments fins que es va parar, com si estigués dubtant.

Des de "l'autoficció" que, com alguns lectors sabeu, correspon intervenir a l'autor, vaig fer aparèixer en Josep Maria que, entre els meus narradors, encara és el que m'inspira més confiança.

Li vaig explicar a grans trets l'escena que acabava de presenciar entre la bestiola i el seu oncle Tonet. Tot seguit vaig expressar-li el meu desig de convertir-la en un conte:

- Volia dir-te que, havent presenciat la seqüència, de decidit que sigui l'abella qui la narri. I a més, que ho faci en la primera persona del present d'indicatiu (...)

Oferta especial

En motiu de la celebració de la sessió del Club de Lectura l'autor ofereix la possibilitat de comprar el llibre a un preu especial.